

РЕШЕНИЕ

№ 1616

гр. Пловдив, 27.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анета Ал. Трайкова

при участието на секретаря Невена Мл. Назарева
като разгледа докладваното от Анета Ал. Трайкова Гражданско дело № 20215330107226 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 178 ЗМВР и чл. 181 ЗМВР, вр. с чл. 150 от КТ и акцесорни такива по чл.86 от ЗЗД.

Ищецът Л. С. П., ЕГН ***** е предявил срещу ОД на МВР Пловдив, ЕИК *** иски за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 500 лева, представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд за периода 01.04.2018г. – 20.10.2020 г., получени в резултат на преизчисляване на положени часове нощен труд с коефициент 1.143, ведно с мор. лихва върху дължимите отчетени на тримесечни периоди суми в размер на 200 лева, считано от съответното число на месеца, следващ отчетния период, за който се дължи трудово възнаграждение до датата на подаване на исковата молба, законна лихва и разноски.

Ищецът твърди, че е работил през процесния период, като е полагал труд на длъжността, *****, като е полагал 12 часови дневни и нощни смени, но положението от служителя нощен труд не бил преобразуван в дневен и не му било заплатено допълнително възнаграждение за положения извънреден труд.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника, с който исковете се оспорват като неоснователни. Сочат, че приложим е само и единствено ЗМВР, а на осн. член 187, ал. 9 от ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за

държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. С Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016г., в сила от 02.08.2016г. и Наредба № 8121з-908 от 02.08.2018г. е бил регламентиран редът касаещ спорния въпрос и в които наредби липсват правила за норма за превръщането на нощните часове положен труд в дневен с коефициент 1,143, като за служителите на МВР е неприложим реда предвиден в НСОПЗ. Алтернативно, ако се счете, че към изменението на ЗМВР се е прилагал КТ и наредбата за структурата и организацията на работната заплата да бъдат отхвърлени иските за искивия период след влизане в сила на изменението на ЗМВР с ДВ бр. 60/2020г., защото с това изменение въпросът бил изрично уреден и не следва да се прилага субсидиарно по аналогия КТ и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, доколкото с това изменение е въведен коефициент 1 за преизчисляване на нощния труд в дневен. Прави се възражение за прекомерност на адв. възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Не се спори между страните относно обстоятелствата, че ищецът е бил ***** за процесния период, че е полагал труд през нощта по утвърдени графици и че отчитането на работното време е установено при сумирано изчисляване на работното време - тримесечно.

Спорът се свежда до правния въпрос следва ли положените от служителите на МВР часове нощен труд да се преобразуват в часове дневен труд, с коефициент 1,143. Съгласно Наредба № 8121з-407 от 2014г., отменена с приемането на Наредба № 8121з-592/25.05.2015г. изрично е предвидено, че „При сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22.00 и 6.00 часа за отчетния период се умножава по 0,143. Полученото число се сумира с общия брой отработени часове за отчетния период“, като в приетите след това няколко наредби липсва изрична регламентация за преизчисляване на нощния труд в дневен.

В член 10 от Директива 2003/88/ЕО са предвидени гаранции при полагане на нощен труд, като е наложено изискване към държавите –членки, да подчинят работата на определени категории работници, които полагат нощен труд, на определени гаранции при условията, определени в нац. законодателство и/или практика, в случай на работници, които излагат на риск безопасността или здравето си, който е свързан с полагането на нощен труд.

Съгласно член 187, ал. 3 от ЗМВР (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2015 г., изм. и доп., бр. 81 от 2016 г., относно изречение първо, в сила от 14.10.2016 г., относно изречение второ, в сила от 1.02.2017 г.) Работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени – сумирано за

тримесечен период. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период.

За ищеца отчитането е сумирано за тримесечен период. Прилагането на сумираното изчисляване на работното време е с цел създаване на по-гъвкава организация на работа, като същевременно с това, обаче, не трябва да бъдат засягати правата на работниците и служителите досежно максималната продължителност на работната седмица и работната смяна. Научно доказано е, че полагането на нощния труд води до физиологични, здравни и социални проблеми, като същият също така е признат като рисков фактор за здравето на работещите и безопасността на труда. Според член 188, ал. 2 от ЗМВР, е предвидена специална закрила на служителите, които полагат труд между 22.00 и 6.00 часа. Фундаментален е принципът е, че при полагане на нощен труд, сборът от работните часове по графика на служителя се изчислява след превръщането на нощните часове в дневни за смените с 4 и повече от 4 часа нощен труд. Това превръщане, съгласно НСОПЗ, се извършва с коефициент, който се определя като съотношение между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на нощното работно време. Ето защо в графика за работа следва да се заложат часове, които след превръщането на нощния труд в дневен да дават работен ден от 8 часа, за да не се допуска работа над определената за периода норма. Изключение се предвижда в хипотезите, когато за съответното работно място е установено намалено работно време, както и когато трудовият договор е сключен за работа само през нощта, доколкото в тези хипотези не се извършва превръщане на нощните часове в дневни. Превръщането има за цел месечната норма да се определя така, че да не води до полагане на извънреден труд. За периода до 11.07.2020 година е налице празнота в уредбата относно сумираното отчитане на работното време за служителите на МВР, доколкото в ЗМВР не е била определена нормална продължителност на работното време през нощта от 8 часа, ето защо съгласно член 46, ал. 2 от ЗНА, когато нормативен акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акт.

С оглед казаното по-горе, съдът счита, че за част от процесния период 01.01.2018г. – 10.07.2020г. субсидиарно следва да намери приложение Наредбата за структурата и организацията на работната заплата – член 9, ал.2, която предвижда че при сумирано изчисляване на работното време, нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на съотношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място.

С изменение на ЗМВР с ДВ бр. 60 от 2020г. член 187, ал. 1 и 4 от ЗМВР гласи

вече, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период, както и че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на работното време през нощта. Така с това последно изменение на ЗМВР бе сложен ред при сумираното изчисляване на работното време с определяне на коефициент 1 при преобразуване на отработените нощни часове в дневни.

От приетото по делото доп. заключение на вещото лице З.М., което не е оспорено от страните, изготвено е компетентно и безпристрастно, се установява, че в периода 01.04.2018-10.07.2020г. ищецът е положил 1080 часа нощен труд, като разликата от 155 часа се явява извънреден труд, който не е бил заплатен от ответника и чиято стойност възлиза на 1219,82 лева, а размера на мор. лихва за периода 01.08.2018-29.04.2021г. възлиза на 250,37 лева.

В проведеното на 16.09.2021 г. съдебно заседание размерите на исковите са увеличени, като такова изменение е било допуснато от настоящия състав.

С оглед на изложените по-горе мотиви, исковите в изменените им размери следва да се уважат като доказани и основателни.

На осн. член 78, ал. 1 ГПК на ищеца ще се присъдят разноски за адв. възнаграждение от 400 лева.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. с т. 23 от ТР № 6/2012г. ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС дължимата държавна такса върху уважените иски, като същата на основание чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, възлиза на 100 лева, от които 50 лева ДТ по иска за заплащане на изв. труд и 50 лева по иска за мораторна лихва. Същите следва да бъдат заплатени по сметката на съда. В полза на бюджета на съдебната власт ще се възложат и разноските за ССЕ, които са направени от бюджета на съда, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - ***** да заплати на Л. С. П., ЕГН ***** следните суми: сумата от 1219,82 лева, представляваща дължимо допълнително възнаграждение за положен извънреден труд от 155 часа, получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1,143, за периода 01.04.2018г. – 29.04.2020 г., както и сумата от 250,37 лева мораторна лихва за периода

01.08.2018г. – 29.04.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 29.04.2021 г. до окончателното изплащане на дължимата сума, както и разноси за адв. възнаграждение в размер на 400 лева.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - *****да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на Пловдивския районен съд сумата от 100 лева, представляваща държавна такса върху уважените искове, и сумата от 100 лева разноси за съдебно-счетоводна експертиза от бюджета на съда.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____